РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У.3479/10 (2008)
15.04.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Невене Милојчић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... број ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац, ради поништаја решења туженог органа број 01-431-1-00022/2007-3 од 28.01.2008. године, у предмету утврђивања доприноса, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац, број 01-431-1-00022/2007-3 од 28.01.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је предлог тужиоца за поништавање по основу службеног надзора у предметима утврђивања доприноса за обавезно социјално осигурање по основу прихода од обављања адвокатске делатности за 2001., 2002., 2003., 2004. и 2005. годину, а по решењима Републичке управе јавних прихода, Одељења за утврђивање и наплату јавних прихода Чачак број 431-3Ф/1224 од 15.04.2002. године, решења Министарства финансија и економије – Пореске управе, Филијале Чачак, број

431-3Н/7161 од 09.07.2003. године, решењем Министарства финансија – Пореске управе, Филијале Чачак, број 431-3Н/3694М од 10.09.2004. године, број 431-3Н/2003М од 22.07.2005. године и број 431-3Е/2003М од јуна 2005. године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 16.04.2008. године, под пословним бројем У.3041/08, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене права, указујући да тужени орган није уважио правно схватање Врховног суда да је основица за обрачун доприноса просечна нето месечна зарада по запосленом, а не бруто зарада, која у себи садржи и доприносе, као и препоруку овог суда да тужени орган изврши само контролу својих управних аката у вези са управним спором, а који се односе на висину тужиочевог пореског дуга. Сматра да су сва потраживања у овој пореској ствари застарела и да је камата одређена забрањеном методом обрачуна камате на камату. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09) и члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. Закона о уређењу судова.

По разматрању списа предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да ја тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је, решавајући у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.бр.2239/06 од 16.08.2007. године, по предлогу тужиоца за поништавање по основу службеног надзора решења означених у диспозитиву овог решења, нашао да предлог за поништавање по основу службеног надзора, применом одредбе члана 253. став 1. тачка 2. Закона о општем управном

поступку, није основан. Ово због тога што су решењима првостепеног органа тужиоцу – подносиоцу предлога, као лицу које обавља адвокатску делатност, утврђени доприноси за социјално осигурање и то за период од 2001. до 2004. године у коначним износима, а за 2005. годину утврђена је аконтациона обавеза и за наведене године нису посебним решењима утврђене другачије обавезе, него што су утврђене обавезе наведеним коначним решењима, по којима се предлаже поништавање по праву надзора, па се нису стекли услови за усвајање предлога за поништавање по основу службеног надзора коначних решења у смислу одредбе члана 253. став 1. тачка 2. Закона о општем управном поступку, по којој одредби је тужилац – подносилац предлога тражио поништавање првостепених решења по основу службеног надзора.

По оцени Управног суда, изложени наводи и закључак туженог органа за сада се не могу прихватити као правилни.

Ово због тога што се у списима предмета, достављеним суду, не налази предлог тужиоца по коме је поступао тужени орган, па се не може проверити по ком основу и из којих разлога је тужилац тражио поништај по основу службеног надзора решења означених у диспозитиву оспореног решења.

Услед недостатка доказа у списима предмета, суд није у могућности да провери правилност утврђеног чињеничног стања и правилност примене права, одредаба закона на које се тужени орган позива у оспореном решењу, па је тужбу уважио и оспорено решење поништио, а у поновном поступку тужени орган је у обавези да донесе законито решење по предлогу тужиоца, који ће приложити списима предмета.

Са изнетих разлога, налазећи да је због повреда правила поступка повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), с тим што су правна схватања и примедбе суда у погледу поступка, изнети у овој пресуди, обавезни за тужени орган, у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 15.04.2010. године, 14 У.3479/10 (2008)

Записничар **Председник већа-судија**

Вукица Латиновић,с.р. **Обрад Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ИО